

Praha, 30.8.2016

Nečekaný defekt Kopáčkovi zhatil veškeré plány

Motosport mívá mnohdy velmi tenkou hranici mezi úspěchem a neúspěchem. Přesvědčila se o tom na Barum Rally také mladá posádka týmu Duck Racing Subaru ČR, která v úvodu vedla kategorii produkčních vozů. Prasknutí přední pneumatiky je ale pak v jedné ze zatáček natolik překvapilo, že pro Václava Kopáčka a Barboru Rendlovou soutěž skončila havárií.

Hodně smutně z letošní Barum Rally odjížděl tým **Duck Racing Subaru ČR**. Nebylo divu, vždyť všechno dopadlo úplně jinak, než si všichni představovali. A jak to tedy celé o víkendu na Zlínsku probíhalo? „Do soutěžního vozu jsme usedli v pátek ráno na tzv. shakedownu. Ten jsme projeli jen třikrát a pokud možno tak, abychom co nejvíce šetřili techniku. Raději jsme ani nespouštěli startovací režim či ALS, základním úkolem bylo jen znovu prověřit funkčnost vozu a dostat se trochu do závodnického tempa,“ popisuje pilot **Václav Kopáček** a pokračuje: „Už opravdový boj o vteřiny začal večer na městské rychlostní zkoušce. Neměl jsem z ní nijak zvlášť dobrý pocit, nicméně na rozdíl od loňska jsme s naším největším rivalem Březíkem neprohráli. Dokonce jsme po pátku ve třídě o šest vteřin vedli, což mne velmi překvapilo. Svůj vliv na tom ale mohla mít možná i skutečnost, že jsme se na okruhu nepředjížděli s žádným ze soupeřů a mohli si zkrátka od startu do cíle jet své tempo.“

V sobotu ráno se však karta obrátila a na poloookruhové rychlostní zkoušce Březová poskočil do čela třídy 3 úřadující šampion Březík. Západočech Kopáček dočasně klesl na stříbrný stupínek: „Neměl jsem dobrý pocit z auta, chvílemi mi připadalo nedotáčivé, chvílemi přetáčivé, ostatně na kluzkém asfaltu u vysílače jsem jednou doopravdy i vykroužil tzv. hodiny. V závěru zkoušky už jsem tedy raději zamknul mezinápravový diferenciál a příliš netlačil na pilu, nebyl jsem si jist, zda auto nemá nějaké potíže. Ukázalo se ale, že celý problém tkvěl pouze v příliš měkkém nastavení podvozku, který zkrátka pro zdejší rovný asfalt nebyl ten správný. Naopak na následující rychlostní zkoušce Košíky bylo naše auto ve svém živlu. Mnohde kluzká a nerovná až rozbitá trať také nám skvěle seděla a i když jsme ve dvou zatáčkách udělali malé chybičky, které nás stály dohromady asi tři vteřiny, byli jsme spokojeni.“

Aby ne! Václav Kopáček se spolujezdkyní Barborou Rendlovou na RZ Košíky zajeli v konkurenci evropských hvězd se speciály R5 a S2000 dokonce patnáctý čas absolutního pořadí soutěže a všechny své soupeře ve třídě 3 s přehledem udolali. Hlavní rival Březík byl na dvaadvaceti kilometrech dokonce téměř o 25 sekund pomalejší, což znamenalo návrat modrobílého **Subaru Impreza WRX STI** do čela kategorie produkčních vozů. Na další rychlostní zkoušce si jeho posádka pozici dále upevnila. „Na erzety Hošťálková a Semetín jsme si ale moc nevěřili a naše tempo bylo spíše opatrnější, jeli jsme tam hodně na jistotu,“ říká k této části soutěže osmadvacetiletý pilot. „V polovině Semetína jsme pak z auta uslyšeli velkou ránu a chování vozu se zřetelně změnilo. Porouchal se stálý převod a v první chvíli jsme mysleli, že za cílem budeme muset auto odstavit. Mechanici nás ale po telefonu přesvědčili, abychom se pokusili dojet do servisu, což se nakonec podařilo. Na polookruhu Březová jsme nicméně jeli jen s poháněnou jednou nápravou a soupeři náš náskok opět snížili na minimum.“ V servisní zóně pak tým vyvinul maximální úsilí a převodovku se podařilo vyměnit dokonce bez připsání jakékoliv penalizace za zpoždění do časové kontroly. Kopáček s Rendlovou se tak mohli těšit na druhý průjezd RZ Košíky, která měla tentokrát pořadové číslo sedm. Sedmička ale tentokrát rozhodně štěstí nepřinesla...

TISKOVÁ ZPRÁVA

<http://www.subarurallyteam.info/>

SUBARU

Jistota v pohybu

<http://www.duckracing.cz/>

„Podobně jako při prvním průjezdu se nám i napodruhé tahle zkouška zamlouvala, jeli jsme v dobrém tempu a přitom bezpečně. Zpětně jsme se dokonce dozvěděli, že jsme opět našim soupeřům na neoficiálně měřeném mezicase o pár vteřin ujížděli. Jedinou malou komplikací bylo v jejích prvních kilometrech zvykání si na trochu jinak vedené dráhy nové převodovky, jak je ale vidět také z onboardu, kromě jednoho částečného přetočení v pomalé zatáčce jsme erzetu opravdu jeli takřkajíc na pohodu. Tedy až do osudové zatáčky krátce před cílem. Tam jsem najednou zjistil, že auto nečekaně téměř přestalo zatáčet a naopak se neodvratně řítil do příkopu a že jej nelze ani korigovat tak, abychom oním příkopem jen proklouzali. Bohužel to znamenalo, že jsme se tam zapíchli a převrátili, přišli také o kolo – no a zkrátka poškodili vůz tak, že nebylo možné pokračovat. Dlouho jsme si ono chování auta neuměli vysvětlit, dokud za námi nepřišel jeden z diváků s kamerou. Z jeho záběrů je zřejmé, že do zatáčky najíždíme po ráfku levého předního kola, do kterého bylo potřeba se právě v oné pravé zatáčce opřít. Protože jsme neobvyklé chování auta nezaregistrovali ani v minulém pravém záhybu cesty, soudíme, že k defektu došlo při dopadu na malém skoku těsně před inkriminovanou zatáčkou. Změna chování pak byla bohužel natolik náhlá, že jsme neměli žádnou možnost na defekt reagovat zpomalením našeho tempa, které přitom ani nebylo nijak přehnané,“ smutně krčí rameny Kopáček.

Jeho spolujezdkyni Rendlové taktéž chybí tradiční optimismus: *„Někdy stačí opravdu málo a naděje na úspěch zmizí jako pára nad hrncem. Přitom jsme se snažili pro úspěch udělat maximum... Dokonce jsme už v úterý i my, tradiční opozdilci, přijeli do Zlína o tři hodiny před plánovaným časem příjezdu. Zrušili jsme plány na další letní start po Bohemii, ať už doma nebo v zahraničí, naopak jsme před soutěží absolvovali velmi úspěšný a pohodový test našeho vozu. Zvládli jsme i komplikace nás obou v podobě zdravotních problémů před soutěží, mně dokonce s léky pomohl náš soupeř Březík. Při soutěži jsme nijak tempo nepřeháněli a až do osudové zatáčky jsme se vyhnuli jakýmkoliv krizovým situacím. Jedinou větší chybu jsem udělala já, když na mne střešní kapličkou při jedné z ranních erzet vypadl nějaký větší hmyz a já se lekla, že je to sršeň a na okamžik přestala číst. Ale to opravdu jen na chvilku a ani tady z toho žádná potíž nebyla. Zkrátka jsme jeli opravdu v klidu, ale nakonec to stejně bylo málo...“*

A co bude dál? Na tuto otázku odpovídá vedoucí týmu **Petr Kačírek**: *„Bohužel už je zřejmé, že cíl daný před sezónou nesplníme. Barumka byla sice dobře rozjetá a v případě jejího úspěšného zdolání jsme mohli mít hodně bodů a být vytouženému titulu mezi produkčními vozy docela blízko, nakonec jsme díky smolnému defektu zůstali stát před branami úspěchu. Škody na našem autě jsou navíc po havárii natolik rozsáhlé, že je určitě nestihneme do startu Rally Příbram opravit, na startu středočeské soutěže tak za pár týdnů bude tým Duck Racing Subaru ČR letos bohužel chybět.“*

Smutní Kopáček s Rendlovou nicméně neopomínají na slova chvály: *„Moc nás situace mrzí, ale v každém případě musíme poděkovat celému týmu za to, jak nám připravoval auto, zejména Petrovi Kačírkovi a Vojtovi Štajfovi, pod jejichž vedením se vše dělo. Děkujeme za dosavadní podporu také našim reklamním partnerům v čele se společností Subaru ČR, díky patří i všem našim fanouškům! Co se týče konkrétní situace po nehodě, musíme také poděkovat pořadatelům a divákům, kteří rychle zareagovali a pomáhali nám situaci vyřešit. Zastavovali i auta našich soupeřů, když naše auto leželo na boku za zatáčkou a systém GPS z nějakých důvodů nevysílal zprávu o naší nehodě na dispečink. Zároveň gratulujeme Martinovi Březíkovi a Marku Omelkovi k zasloužené obhajobě titulu - i když jsme se je snažili porážet a někdy se to i dařilo, oni jeli úžasně vyrovnaně a měli po celý rok méně potíží než my,“ uzavírají hodnocení Kopáček s Rendlovou.*